

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1036/2024
10.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Драшковића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Драшковића, адвоката Милоша Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 41/21 од 24.11.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 300/24 од 23.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Драшковића, адвоката Милоша Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 41/21 од 24.11.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 300/24 од 23.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 41/21 од 24.11.2023. године окривљени Милош Драшковић оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године, и због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време задржавања од 20.12.2018. године до 21.12.2018. године. На основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то пиштоља и муниције, чији модел, марка и калибри су ближе одређени у изреци пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 300/24 од 23.05.2024. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Панчеву и браниоца окривљеног Милоша Драшковића, адвоката Милоша Марковића, а пресуда Вишег суда у Панчеву К 41/21 од 24.11.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милоша Драшковића, адвокат Милош Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуду другостепеног суда тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Драшковића доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Милоша Драшковића, адвокат Милош Марковић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Као незаконит доказ, бранилац означава записник о саслушању окривљеног Милоша Драшковића пред Основним јавним тужилаштвом у Панчеву Кт 1884/18 од 21.12.2018. године, који је, према његовом мишљењу, прибављен противно одредби члану 16. став 1. ЗКП, те је стога морао бити издвојен из списка предмета, што првостепени суд није учинио, већ је његову одбрану ценио и на њој засновао пресуду, иако извођење овог доказа странке нису предложили.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да записник о саслушању окривљеног Милоша Драшковића Кт 1884/18 састављен пред пред Основним јавним тужилаштвом у Панчеву дана 21.12.2018. године представља законит доказ на ком се пресуда може заснивати, те самим тим није морало бити донето решење о његовом издвајању из списка предмета, обзиром да је наведени записник прибављен на законит начин, а радња доказивања (саслушање окривљеног) предузета у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, и то пре свега у складу са одредбама члана 293. и 294. ЗКП. Наиме, наведени записник је састављен у присуству браниоца, адвоката Јована Ћирића, окривљени је поучен о својим правима у кривичном поступку из члана 68. став 1. и 69. став 1. ЗКП и саопштено му је шта му ставља на терет, а уз то и разложи хапшења, након чега је изјавио да је разумео све поуке о правима и упозорења, као и шта му се ставља на терет и да ће изнети своју одбрану, коју је потом и изнео у неометаном излагању, док је након упозорења у смислу члана 235. став 1. ЗКП, изјавио да не жели да прочита записник јер је слушао његово диктирање, а затим је уз свог

браниоца, записник потписао без икаквих примедби. Дакле, окривљени Милош Драшковић је на записнику Кт 1884/18 од 21.12.2018. године саслушан у свему у складу са чланом 85. и 86. ЗКП, па је првостепени суд, супротно наводима захтева, поступио законито када се на сагласан предлог странака, на основу члана 405. и 406. ЗКП, на главном претресу одржаном 17.11.2023. године упознао са његовом садржином.

Према томе, како се, по оцени овога суда, записник о саслушању окривљеног Милоша Драшковића пред Основним јавним тужилаштвом у Панчеву Кт 1884/18 од 21.12.2018. године сматра законитим доказом на коме се пресуда може заснивати, па је, првостепени суд, био овлашћен да се упозна са његовом садржином и да у материјалноправном смислу, исти цени у склопу одбране окривљеног са главног претреса, са којом представља јединствену целину, и у вези са осталим изведеним доказима.

Подносећи захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног као незаконит доказ означава и налаз и мишљење вештака др Бранислава Ђурђева од 22.07.2020. године. Међутим, бранилац у захтеву оспорава доказну вредност предметног налаза и мишљења и на основу тога износи сопствени закључак да урачунљивост окривљеног није утврђена, што према оцени Врховног суда, представља повреду закона из члана 440. ЗКП, која није разматрана јер не представља законски разлог у оквиру повреда наведених у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Драшковића, адвоката Милоша Марковића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић